EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 12.10.2005
KOM(2005) 490 lõplik

2005/0207 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAAMOTSUS

teabevahetuse kohta vastavalt kättesaadavuse põhimõttele

(komisjoni esitatud)

{SEK(2005) 1270}

SELETUSKIRI

1. Ettepaneku taust

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala (EL lepingu artikkel 29) arendamiseks vajalik õigusalase koostöö tase nõuab uut lähenemist seoses õigusalase teabevahetusega, et kuritegevuse vastases võitluses vajalik teave liiguks üle EL sisepiiride takistusteta. Selleks kutsutakse Haagi programmi III peatüki punktis 2.1 komisjoni üles esitama hiljemalt 2005. aasta lõpuks õigusakti teabe „kättesaadavuse põhimõtte“ rakendamiseks, et asjaomane õigusakt võiks jõustuda alates 1. jaanuarist 2008[1]. Justiits- ja siseministrite nõukogu 2. ja 3. juuni 2005. istungjärgu käigus Haagi programmi rakendamiseks vastu võetud tegevuskava[2] peatükis 3.1 kinnitatakse vajadust asjaomase seadusandliku ettepaneku esitamiseks 2005. aastal koos ettepanekuga asjakohaste turvameetmete ja tõhusate õiguskaitsevahendite kohta isikuandmete edastamisel kriminaalasjadega seotud politsei- ja õigusalase koostöö korral. Pärast Londonis 7. juulil toimunud terrorirünnakuid palus justiits- ja siseministrite nõukogu 13. juuli 2005. peetud erakorralisel istungjärgul komisjonil esitada ettepanek seoses kättesaadavuse põhimõttega juba 2005. aasta oktoobris, et anda liidule koostöövahendid, mida ta vajab tõhusamaks terrorismi ennetamiseks ja terrorismivastaseks võitluseks.

Põhimõtte sisuks on õigusalase teabe vahetamise tingimuste ühtlustamine kogu Euroopa Liidus. Kui Europoli õiguskaitseametnik vajab teavet oma seaduslike ülesannete täitmiseks, on tal õigus seda saada, ning liikmesriik, kes seda teavet valdab, on kohustatud seda ettenähtud eesmärgil esitama.

- **Üldine taust**

Teabevahetuse keskne roll Euroopa Liidu turvalisusalases algatuses ilmnes pärast piirikontrolli kaotamist sisepiiridel vastavalt 1990. aasta Schengeni lepingu rakendamise konventsioonile („Schengeni konventsioon“). Konventsioon hõlbustas teabevahetust liikmesriikide õiguskaitseasutuste omavahelistele päringutele vastamise raames, samuti isikuid ja vara käsitlevate teadete elektroonilist teabevahetust. Pärast Schengeni konventsiooni jõustumist 1995. aastal kasutati pakutud võimalusi ulatuslikult, kuni tunnetati vajadust kaugeleulatuvamate eeskirjade järele, millist olukorda kajastab suur hulk järgnevalt sõlmitud kahepoolseid koostöölepinguid.

Käesoleva raamotsusega kehtestatakse liikmesriikide õiguskaitseasutustele ja Europoli ametnikele vahetu sidusjuurdepääs olemasolevale teabele ja viiteandmetele teabe kohta, millele ei ole sidusjuurdepääsu. See on kaugeleulatuvam võrreldes Schengeni konventsiooniga tagatud teabevahetusega ja loob uue koostöövormi ning jääb ühtlasi väljapoole Schengeni *acquis´*d, mis võeti Euroopa Liidus kasutusele 1997. aasta Amsterdami lepingule lisatud Schengeni protokolliga. Seetõttu ei ole käesoleva raamotsuse näol tegemist Schengeni *acquis´* edasiarendamisega.

Raamotsus võimaldab Europolil täita paremini oma ülesandeid vastavalt 26. juuli 1995.

---

[1] ELT C 53, 3.3.2005, lk 1.

[2] ELT C 198, 12.8.2005, lk 1.

konventsioonile Euroopa Politseiameti loomise kohta (Europoli konventsioon)[3], ja arendada asjakohase teabe kättesaadavusel tuginevaid teabestrateegiaid, et ennetada organiseeritud kuritegevust ja võidelda organiseeritud kuritegevusega, sealhulgas terrorismiga, kasutades võimalikult paljusid kättesaadavaid teabekanaleid.

Hiljuti on välja töötatud ka muid kogu Euroopa Liitu hõlmavaid uuenduslikke lähenemisi, millest kõige olulisemad on Rootsi Kuningriigi poolt raamotsuse eelnõu algatamine teabe ja luureandmete vahetamise lihtsustamiseks, ja 27. mail 2005. Prümis seitsme liikmesriigi poolt alla kirjutatud leping piiriülese koostöö tõhustamiseks eelkõige seoses terrorismivastase võitluse, piiriülese kuritegevuse ja ebaseadusliku sisserändega.

Analüüsimise tulemusel saab välja tuua seitse põhilist takistust sellele, et teave oleks üle kogu EL üldiselt kättesaadav, mida on vaja kuritegude ennetamise, tuvastamise ja uurimise võimaldamiseks, tõhustamiseks või kiirendamiseks.

– Kahe- ja mitmepoolsed lepingud liikmesriikide vahel on kas geograafiliselt piiratud või ei kohusta liikmesriike esitama teavet, asetades andmevahetuse sõltuvusse omal äranägemisel valitud teguritest.

– Olemasolevad õiguskaitsealase koostöö vormid nõuavad tavaliselt riiklike üksuste või kesksete kontaktpunktide sekkumist. Asutustevaheline otsene teabevahetus on ikka veel erandlik.

– EL tasandil puudub teabe nõudmise ja saamise ühtlustatud menetlus, kuid selles suunas on tehtud edusamme Rootsi Kuningriigi algatuse raames (vaata allpool).

– EL tasandil puudub tõhus mehhanism selgitamaks, kas ja kus teave on kättesaadav.

– Erinevused seoses teabele juurdepääsu ja teabevahetuse tingimustega ning politsei-, tolli- ja õigusalase koostöö omavaheline eristamine kahjustab tõhusat teabevahetust.

– Konfidentsiaalse teabe vahetamist takistavad teabeturbe standardite erinevused, ja

– ühiste reeglite puudumine teisest liikmesriigist saadud teabe õiguspärase kasutamise kontrollimiseks ning võimaluste vähesus teabe allika ja algse otstarbe tuvastamiseks.

Käesoleva raamotsuse eesmärk koos andmekaitse raamotsusega on tegeleda nimetatud takistustega.

- **Ettepanekus käsitletavas valdkonnas kehtivad õigusnormid**

– 1990. aasta Schengeni lepingu rakendamise konventsioon. Konventsiooni artiklis 39 sätestatakse politsei teabevahetus taotluse korral, kuid ei kohustata liikmesriike vastust esitama. Seetõttu on menetlus ebakindel ja aeganõudev. Lisaks sellele liiguvad taotlused ja vastused keskasutuste kaudu ja ainult erandkorras vahetult asjaomaste ametnike vahel. Käesolev ettepanek keskendub teabevahetuse otsekanalitele ja hõlmab üldist vastamiskohustust, ilma et see piiraks väheste ühtlustatud keeldumise põhjuste kasutamist. See kiirendab menetlust ja tõstab tulemuse prognoositavust.

– 1995. aasta Europoli konventsioon ja selle protokollid. Artikli 2 kohaselt on Europoli

[3] EÜT C 316, 27.11.1995, lk 2.

ülesanne parandada liikmesriikide pädevate asutuste tõhusust ja koostööd, et ennetada terrorismi ja muud rahvusvahelist ja organiseeritud kuritegevust ning võidelda terrorismi ja muu rahvusvahelise ja organiseeritud kuritegevuse vastu. Käesoleval ajal võetakse Europoli volituste raames kasutusele etapis uus teabevahetussüsteem. Europoli peamine kogu süsteemi haarav väljakutse on teabe vähesus. Europoli tõhusust parandab tema volituste raames teabe saamine vastavalt kättesaadavuse põhimõttele.

– Rootsi Kuningriigi algatus seoses raamotsuse eelnõuga teabe ja luureandmete vahetamise lihtsustamiseks on suunatud eelkirjeldatud Schengeni konventsiooniga loodud mehhanismi parandamiseks. Eelnõuga ühtlustatakse täiendavalt andmevahetuse õigusraamistikku ja vähendatakse vastamiseks ettenähtud aega. Käesoleva ettepanekuga kehtestatakse sidusjuurdepääs kättesaadavale teabele ja viiteandmetele sellise teabe kohta, millele ei ole sidusjuurdepääsu, pärast seda, kui liikmesriik on esitanud teatise tema jurisdiktsiooni raames kättesaadava teabe kohta. Selliselt välditakse teabe pimeotsingut, kuna enne teabenõude esitamist on teada, kas taotletav teave on kättesaadav, ning võimaldatakse tõhus ja täpselt suunatud taotluste esitamine. Ettepanekuga ühtlustatakse täiendavalt keeldumise aluseid, mis on kohustuslikud asutustele, kes vastavalt siseriiklikule õigusele peavad andma loa teabele juurdepääsuks või teabe edastamiseks. Seega vähendatakse teabenõuetega kaasnevat ebakindlust miinimumini.

– Prümis 27. mail 2005. aastal alla kirjutatud leping piiriülese koostöö tõhustamisest, konkreetselt terrorismi, piiriülese kuritegevuse ja ebaseadusliku sisserände vastasest võitlusest. Asjaomase vahendiga (ei ole veel ratifitseeritud) kehtestatakse muu hulgas ka kaugeleulatuvad meetmed teabevahetuse parandamiseks. Käesolev ettepanek ja asjaomane leping on sarnased viiteandmete süsteemi ja siseriiklikele andmebaasidele juurdepääsu küsimustes, kuid lepingu reguleerimisala on kitsam ning see kehtib ainult seitsme liikmesriigi kohta.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega**

Käesoleva raamotsuse eesmärk on tagada õigus vabadusele ja turvalisusele, õigus eraelu ja pereelu puutumatusele, õigus isikuandmete kaitsele ning tagada kuritegude ja karistuste seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtete täielik austamine (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 6, 7, 8, 48 ja 49).

Raamotsus teeb selle võimalikuks, andes teabe saamise volitused ainult siseriiklikele asutustele, kes tegelevad kuritegevuse ennetamisega, tuvastamise või uurimisega, ning kohustades asjaomaseid asutusi kontrollima teabe vajalikkust ja kvaliteeti. Lisaks kehtestab komitee eelnevalt põhimõtte, et teave on kättesaadav ainult samaväärsele pädevale asutusele.

Käesoleva raamotsuse kohaselt töödeldakse isikuandmeid vastavalt nõukogu raamotsusele 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta, mida töödeldakse vastavalt kriminaalasjadega seotud politsei- ja õigusalase koostöö raames ja Europoli konventsiooni raames.

2. Konsulteerimine huvitatud isikutega ja mõjude hindamine

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloomustus

Komisjon korraldas huvigruppidega kaks konsultatsioonide vooru andmevahetuse teemal kriminaalkuritegude ennetamise, tuvastamise ja uurimise võimaldamiseks, tõhustamiseks või kiirendamiseks. Konsultatsioonidega avati kättesaadavuse põhimõtte sisu ja saadi tagasisidet rakendusstrateegiate ja põhiõiguste kaitse tõhusamate mooduste kohta. Nendega testiti mõjuhinnangu kontekstis ka erinevate võimaluste teostatavust. Esimene voor hõlmas ülevaadet olukorrast ja tugines küsimustikule. Teine voor tugines analüüsile ja keskendus rohkem lahenduste leidmisele.

9. ja 10. novembril 2004 ja 2. märtsil 2005 toimusid kohtumised riikide nende ministeeriumide esindajatega, kelle vastutusalas on õiguskaitseasutused, ning Europoli ja Eurojusti esindajatega.

23. novembril 2004 ja 8. märtsil 2005 korraldati konsultatsioonid inimõiguste huvigruppide esindajatega ja Euroopa Parlamendi kodanike õiguste komisjoni esindajatega.

22. novembril 2004 ja 11. jaanuaril 2005 konsulteeriti riiklike andmekaitseasutuste esindajatega ja Euroopa andmekaitseinspektoriga ning ühise järelevalveasutuse sekretariaadi esindajatega.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Konsulteerimine õiguskaitse huvigruppidega kinnitas vajadust uuendusliku lähenemise järele teabevahetuse võimaluste täiendamisel. Asjaomane huvigrupp rõhutas vajadust praktilise, suunatud teabe järele ja teabevahetuse ühise raamistiku järele. Konsulteerimise tulemusena võeti kõrvuti võrdse juurdepääsu põhimõtetest tulenevate elementidega kasutusele ka vastastikuse tunnustamise elemendid, s.o teabenõude menetlemine nõude saanud liikmesriigi tingimuste kohaselt. Konsulteerimise järgselt kehtestati komiteemenetluse mehhanism teabevahetuse tehniliste üksikasjade väljatöötamiseks.

Konsultatsioonid inimõiguste huvigruppide ja Euroopa Parlamendi esindajatega keskendusid peamiselt teabevahetuse ahela iga etapi jälgitavusele, et tugevdada otstarbekate õiguskaitsevahendite kasutamist.

Konsultatsioonid andmekaitseasutuste esindajatega andsid põhjuse eristada kõikide sektorite suhtes kohaldatavaid üldisi põhimõtteid nendest konkreetsetest põhimõtetest, mida kohaldatakse teatud liiki teabe suhtes. Selle tulemusel koostati artiklid vastavalt kättesaadavuse põhimõttele menetletava teabe jälgitavuse kohta, samuti lisati õigus kaitsele, s.t õigus uurida taotletud ja saadud teavet.

- **Ekspertarvamuste kogumine ja kasutamine**

Asjaomased teadus-/ekspertiisivaldkonnad

Komisjon avaldas pakkumiskutse uurimuse koostamiseks kättesaadavuse põhimõtte kohaseks teabevahetuseks vajaliku seadusandluse ulatuse kohta seoses õiguskaitsealase koostööga, samuti põhiõiguste kaitse optimaalsete strateegiate kohta isikuandmete töötlemisel asjaomases kontekstis, muu hulgas vastavalt riikides praegu valitseva olukorra analüüsile.

Kasutatud metoodika

Piiratud pakkumiskutse avaldati õiguskaitseasutustes võrdleva uuringu läbiviimiseks kuritegude ennetamiseks, tuvastamiseks ja uurimiseks olemasolevate teabevahetussüsteemide kohta. Uurimuses analüüsiti teabevahetust takistavaid asjaolusid ja koostati strateegiad nende takistuste kõrvaldamiseks. Analüüsiti teaduskirjandust ja uuriti teabevahetusmeetodeid riiklike õigussüsteemide ja põhiliste Euroopa meetmete raames. Liikmesriikidele väljastatud küsimustikele laekunud vastuste analüüsi vahendusel vaadeldi õiguskaitseasutuste sõltumatust seoses andmetele juurdepääsuga. Teises etapis kontrolliti uurimuse poolt püstitatud oletusi Europoli kontaktametnike ja Europoli töötajate osavõtul Europolis 11. mail 2005. aastal aset leidnud ümarlaua kohtumise käigus. Uurimus hõlmas erinevuste analüüsi, mis oli aluseks järgnevale uurimuse püstitatud oletuste kontrollimisele.

Peamised organisatsioonid/eksperdid, kellega konsulteeriti

Liikmesriikide valitsused, kes vastutavad riiklike õiguskaitseasutuste töö eest, andmekaitseasutuste esindajad (sealhulgas Euroopa andmekaitseinspektor), Europol (sealhulgas Europoli kontaktametnikud), inimõiguste huvigrupid ja Euroopa Parlamendi kodanike õiguste komisjon.

Saadud ja kasutatud nõuannete kokkuvõte

Potentsiaalselt tõsiste pöördumatute tagajärgedega ohtude olemasolu esile ei toodud.

Ettepanekus järgitakse nõuannet piirata kättesaadava teabe omandamiseks antud volitusi teabele, millele pädevatel asutustel on iseseisev juurdepääs, seda vajadusel pärast loa saamist asutuselt, mis ei ole pädev asutus. „Teabenõude“ kasutusele võtmise ettepanek tuli päevakorda teabe, millele puudub sidusjuurdepääs, sellise käsitlemise tõhustamiseks ja jälgimiseks, mis järgneb asjakohase teabe kohta nende viiteandmete esitamisele, mille liikmesriigid peavad tegema kättesaadavaks teabe kohta, millele puudub sidusjuurdepääs.

Ekspertide nõuannete avalikustamise vahendid

Järeldused tuginesid võrdlevale uuringule, mis koostati piiratud pakkumiskutse tulemusel.

- **Mõju hindamine**

Õiguskaitseasutuste vahelise teabevahetuse parandamiseks kohtueelse menetlemise käigus hinnati järgnevat nelja varianti:

– Uusi või täiendavaid õigusakte ei koostata:

Tegevusest hoidumine tähendaks praeguse olukorra jätkumist, mis ei vasta täielikult aktuaalsetele julgeolekualastele väljakutsetele. Ükski olemasolevatest vahenditest või projektidest ei paku selliseid lahendusi, mida kavandatakse käesolevas raamotsuses.

– Samaväärse juurdepääsu rakendamise põhimõte:

Samaväärse juurdepääsu põhimõttele tuginev teabevahetus võimaldab teabenõuete siseriiklikku käsitlemist tingimustel, mis ei ole karmimad tingimustest, mida rakendatakse taotluse saanud liikmesriigis. Kuigi antud põhimõte arvestab, vastupidiselt varasemale, ühist vastutust seoses julgeolekuga, ei paranda see olemasolevaid puudusi: pikad vastamisajad, teabenõude ettearvamatud tulemused, vastamiskohustuse puudumine, nõuete haldamise raskused, mis tulenevad erinevatest täidetavatest tingimustest.

– Vastastikuse tunnustamise põhimõte, mida on piiratud samaväärse juurdepääsu tingimuse ja mehhanismiga, millega hinnatakse teavet saama volitatud asutuste samaväärsust:

Asjaomane variant hõlmab teisest liikmesriigist pärinevate nõuete siseriiklikku käsitlemist sarnaselt eelmise variandiga, kuid väldib mõningaid raskusi haldamisel, muutes nõude täitmise kohustuslikuks tingimusel, et teavet valdavas liikmesriigis teavet saama volitatud asutuse ja teises liikmesriigis teavet seaduslike ülesannete täitmiseks vajava asutuse vahel on ametlikult kehtestatud samaväärsuse tingimus. See variant ei hõlma olukorda, kus puuduvad usaldusväärsed vahendid teabe tegeliku kättesaadavuse kindlakstegemiseks. Selline olukord vähendab teabesaamise õiguse praktilist toimet.

– Vastastikuse tunnustamise põhimõte, mida on piiratud samaväärse juurdepääsu tingimuse ja mehhanismiga, millega hinnatakse teavet saama volitatud asutuste samaväärsust, ning viitesüsteemiga, millega määratakse kindlaks teave, millele ei ole sidusjuurdepääsu:

See variant tugineb eelmisele ja kõrvaldab puudujäägid, mis takistavad juurdepääsu kättesaadavale teabele, kohustades liikmesriike muutma kokkulepitud teabe kättesaadavaks teiste liikmesriikide samaväärsetele pädevatele asutustele sama korra kohaselt, mis kehtib liikmesriigi asutustele. See kehtib siseriiklike andmebaaside sellise sidusjuurdepääsuga teabe esitamise kohta, millele siseriiklikel pädevatel asutustel on sidusjuurdepääs, ja sellisest teabest teavitamise kohta, millele ei ole sidusjuurdepääsu. Ettepanekus nähakse ette, et viitamiseks teabele, millele puudub sidusjuurdepääs, peavad liikmesriigid üksteisele esitama viiteandmed siduspäringu jaoks. Asjaomased viiteandmed näitavad, kas teave on kättesaadav või mitte ja milline asutus seda valdab või käsitleb. Lisaks sisaldab asjaomane variant „teabenõuet“, mille puhul võib saada teavet viiteandmete põhjal. Kõnealuse „nõude“ esitavad teavet taotlevad pädevad asutused. Asjaomane variant väldib teabe pimeotsingut, kuna enne teabenõude esitamist on teada, kas taotletav teave on kättesaadav, ning võimaldab tõhusat ja täpselt suunatud taotluste esitamist. Nõuete ja teabevahetuse registreerimine võimaldab isikutel, kelle andmeid töödeldakse, jälgida teabe menetlemist ja otstarbekate õiguskaitsevahendite kasutamist.

Seoses põhiõigustele avalduva mõjuga tuleb rõhutada, et raamotsuses keskendutakse põhiõiguste harta artiklite 2 ja 3 rakendamisele, mis sätestavad igaühe õiguse elule ja kehalisele puutumatuse. Nende isikute eraelu tõhustatud kaitse, kelle andmeid töödeldakse käesoleva raamotsuse kohaselt, saavutatakse raamotsusega kriminaalasjadega seotud politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta.

Raamotsuses järgitakse asutamislepingu artiklit 6, mis asetab inimõiguste ja põhivabaduste austamise Euroopa Liidu tegevuse keskpunkti. Raamotsuses rakendatakse selleks mõju hindamise käigus analüüsitud neljandat varianti, mis tagab seatud eesmärgi saavutamise.

Komisjon viis läbi mõju hindamise (ei ole tööprogrammi nimekirjas), mis on lisatud järgneval veebilehel kättesaadavale aruandele: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/index_en.htm.

3. Ettepaneku õiguslik külg

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Raamotsusega kohustatakse liikmesriike tagama õiguskaitsega seonduva teabe, s.t teabe, mis võimaldab, tõhustab või kiirendab kuritegude ennetamist, tuvastamist või uurimist, ja mida valdavad selleks määratud asutused või eraisikud, jagamine liikmesriikide samaväärsete pädevate asutustega, juhul kui neil on teavet vaja oma seaduslike ülesannete täitmiseks, ja Europoliga, kuivõrd teabele juurdepääs on Europolile seaduslike ülesannete täitmiseks vajalik ning vastab Europoli konventsioonile ja selle protokollidele. Kättesaadavat teavet jagatakse kas sidusjuurdepääsu teel või edastatakse „teabenõude“ alusel pärast seda, kui on leitud vastavus liikmesriikide poolt esitatud viiteandmetele teabe korral, millele ei ole sidusjuurdepääsu.

Puudub kohustus koguda teavet sunnimeetmete kasutamisega.

Kui siseriiklikes õigusaktides nõutakse, et teabe edastamiseks peab andma loa asutus, kes ei ole teabe valdaja, peab asjaomast teavet valdav või haldav asutus („määratud asutus“) saama loa teises liikmesriigis asuva teavet vajava õiguskaitseasutuse nimel.

Teabenõude saamise järel teabe edastamisest keeldumine on piiritletud raamotsuses esitatud põhjustega, mida kohaldatakse ainult juhul, kui vähem piiravad võimalused ei ole osutunud tõhusaks. Raamotsust kohaldatakse sellise teabevahetuse suhtes, mida edastatakse enne kohtuotsuse tegemist ning see ei mõjuta vastastikuse õigusabi mehhanisme.

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu lepingu artikli 30 lõike 1 punkt b ja artikli 34 lõike 2 punkt b.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Subsidiaarsuse põhimõtet kohaldatakse juhul, kui ettepanek ei kuulu ühenduse ainupädevusse.

Liikmesriigid ei saa ettepaneku eesmärke täielikult täita järgmisel põhjusel:

Liikmesriikide varasem tegevus asjaomases valdkonnas ei ole olnud piisav. Teabe kättesaadavusele on liiga palju õiguslikke ja halduslikke tõkkeid, mis muu hulgas tulenevad riiklike talituste omavahelisest konkurentsist, mille tagajärjeks on teabe kinnihoidmine. Samuti aeglustavad teabevahetust erinevused riiklike raamistike vahel; selge õigusraamistiku puudumisel sõltuvad mõnedel juhtudel asjaomased asutused teiste riikide vastavate asutuste heast tahtest.

Rasked kuriteod ja organiseeritud kuritegevus, sealhulgas terrorism, on rahvusvahelised probleemid, millega ükski liikmesriik üksi ei suuda võidelda. Ühised eeskirjad ja mehhanismid

teabevahetuse tõhustamiseks on tulemuslikkuse tagamiseks vaja kehtestada EL tasandil.

Liidu tegevuse korral on eesmärgid paremini täidetavad järgmisel põhjusel.

Eeskirjade kehtestamine EL tasandil vähendab teabevahetuseks vajatavaid ressursse, kuna kaob vajadus arvukate kahepoolsete kontaktide ja mitmepoolsete võrgustike järele. Valitsustevahelise vastavalt vajadusele toimuva koostöö tagamise kulud on suuremad, sest tegemist on 25 erineva teabeedastamise eeskirjade kogumiga. Euroopa Liit on sobiv tasand ka seetõttu, et õiguskaitseasutuste vajadust teabe järele määrab suures osas riikidevahelise integratsiooni tase. EL kõrgetasemelise integratsiooni tingimustes on suurem osa liikmesriigi jaoks asjakohast teavet teiste liikmesriikide valduses.

Üks teabe edastamise eeskirjade kogum asendab 25 omavahel väga erinevat eeskirjade kogumi.

Asjaomase teabe töötlemine pädevate asutuste poolt üle kogu EL toetab tegevust siseriiklikul ja EL tasandil, et tõsta EL suutlikkust terrorismi ennetamisel ja selle vastu võitlemisel. Tegevuse eesmärk on anda volitused siseriiklikele õiguskaitseasutustele ja Europolile õiguskaitsealases töös vajaliku sellise teabe saamiseks, mis on juurdepääsetav mõnes liikmesriigis. Ilma EL tasandil aset leidva tegevuseta ei ole võimalik täies mahus tagada informeeritust selle kohta, kas teave on kättesaadav muus liikmesriigis, kui nõuet esitava asutuse asukohariik, samuti ei ole võimalik tagada ühtset ja järjekindlat mehhanismi teabe saamiseks.

Seetõttu vastab ettepanek subsidiaarsuse põhimõttele ega piira EL lepingu artikli 33 kohaldamist.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas allpool esitatud põhjustel.

Ettepanekuga kehtestatakse miinimumstandardid ja see ei takista kahe- või mitmepoolsetele teabevahetuse süsteeme, mis on väljaspool käesoleva raamotsuse reguleerimisala. Viited siseriiklikule õigusele säilitatakse juhul, kui see ei takista kättesaadava teabe omandamise mehhanismide tulemuslikkust ja prognoositavust, sest see annab menetlustagatised.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt: EL lepingu artikli 34 lõike 2 punktile b tuginev raamotsus.

Muud õigusaktid ei oleks asjakohased järgmisel põhjusel.

Teiseks võimaluseks oleks olnud EL lepingu artikli 34 lõike 2 punktile c tuginev nõukogu otsus. Selle alusel ei oleks olnud võimalik ühtlustada tingimusi seoses teabenõude esitamise ja sellele vastamisega või nõude saanud või nõude esitanud liikmesriigi pädevalt asutuselt loa saamisega teabele juurdepääsuks või teabe edastamiseks.

4. Mõju eelarvele

Kavandatud raamotsuse rakendamisega kaasnevad halduskulud artiklite 5 ja 19 kohaselt loodava komisjoni koosolekute ja sekretäriteenuste eest kantakse Euroopa Ühenduste

eelarvest.

5. Täiendav teave

- **Vastavustabel**

Liikmesriigid peavad edastama komisjonile raamotsuse siseriiklikku õigusse ülevõtvate sätete tekstid ning nende sätete ja raamotsuse vastavustabeli.

- **Ettepaneku üksikasjalik selgitus**

Puudub.

2005/0207 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAAMOTSUS

teabevahetuse kohta vastavalt kättesaadavuse põhimõttele

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 30 lõike 1 punkti b ja artikli 34 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut[4]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[5]

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liit on seadnud enesele eesmärgiks tagada kodanikele vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal kõrgetasemeline kaitse, arendades liikmesriikide ühismeetmeid kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö valdkonnas.

(2) Tamperes 1999. aasta 15. ja 16. oktoobril toimunud Euroopa Ülemkogu istungjärgu järeldustes kinnitatakse vajadust teabevahetuse tõhustamise järele liikmesriikide pädevate asutuste vahel kuritegevuse ennetamiseks, tuvastamiseks või uurimiseks.

(3) Euroopa Ülemkogu poolt 4. novembril 2004. aastal vastu võetud Haagi programm vabaduse, turvalisuse ja õiguse tugevdamiseks Euroopa Liidus rõhutas vajadust uudsete lahenduste järele õiguskaitsealase teabe piiriülesel vahetamisel vastavalt kättesaadavuse põhimõttele ja kutsus komisjoni üles esitama asjakohaseid ettepanekuid hiljemalt 2005. aasta lõpuks. Vastavalt asjaomasele põhimõttele peab liikmesriigi pädeval asutusel, kes vajab teavet oma seaduslike ülesannete täitmiseks, olema võimalus saada sellist teavet seda valdavalt liikmesriigilt, kes peab teabe nimetatud eesmärgil kättesaadavaks tegema.

(4) Lisaks peaks Europolil oma ülesannete raames ja vastavalt 26. juuli 1995. aasta konventsioonile Euroopa politseiameti loomise kohta[6] (edaspidi „Europoli konventsioon“) olema juurdepääs kättesaadavale teabele.

(5) Suurenenud võimalused teabevahetuseks tuleks tasakaalustada mehhanismidega, millega kaitstakse nende isikute põhiõigusi, kelle isikuandmeid raamotsuse kohaselt töödeldakse. Nõukogu raamotsust 2006/XX/JHA kriminaalasjadega seotud politsei- ja

---

4 ELT C , , lk .

5 ELT C , , lk .

6 EÜT C 316, 27.11.1995, lk 2., nagu on viimati muudetud protokolliga, mis on koostatud vastavalt Euroopa Politseiameti loomise konventsiooni (Europol) artikli 43 lõikele 1, mis muudab asjaomast konventsiooni (ELT C 2, 6.1.2004, lk 3.).

õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta[7] (edaspidi raamotsus 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta) kohaldatakse isikuandmete töötlemise suhtes liikmesriikide poolt vastavalt käesolevale raamotsusele. Europoli konventsiooni andmekaitse sätteid kohaldatakse isikuandmete töötlemise suhtes Europoli poolt, sealhulgas Europoli konventsiooni artikli 24 kohaselt Europoli tegevuse kontrollimiseks loodud ühise järelevalveasutuse volituste suhtes. Europol vastutab isikuandmete ebaseadusliku töötlemise eest.

(6) Käesoleva raamotsusega peaks sätestama liikmesriikide suhtes kohustuse võimaldada juurdepääs sellisele teabele või teabeliikidele, mis on kättesaadavad nende asutustele, ka teiste liikmesriikide samaväärsetele asutustele, kui asjaomased asutused vajavad seda teavet oma seaduslike ülesannete täitmiseks kuritegude ennetamisel, tuvastamisel ja uurimisel enne nende menetlemist kohtus.

(7) Asjaomast kohustust peaks kohaldama ainult II lisas loetletud teabe suhtes.

(8) Liikmesriigid peaksid komisjonile teatama, millised asutused on seotud käesoleva raamotsuse kohaldamisega, samuti seda, milline teave on kättesaadav igas liikmesriigis ja millised on teabe kasutamise tingimused ja otstarve.

(9) Tuginedes komisjonile esitatud teatisele, on oluline määrata kindlaks erinevat liiki teabele juurdepääsu omavate asutuste omavaheline vastavus ja tingimused, mida kohaldatakse teabele juurdepääsu ja kasutamise suhtes.

(10) Samaväärne pädev asutus, kes saab teavet vastavalt raamotsusele, peaks kasutama seda ainult selleks otstarbeks, milleks teave esitati. Esitatud teavet ei peaks kasutama õigusrikkumise tõendina ilma teavet esitanud liikmesriigi kohtuasutuse eelneva loata.

(11) Määratud asutused ja pooled, kes valdavad teavet ja kes tegutsevad käesoleva raamotsuse reguleerimisalas, peaksid kontrollima teabe kvaliteeti enne ja pärast selle esitamist vastavalt raamotsusele 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta.

(12) Elektroonilised andmebaasid, mis hõlmavad käesoleva raamotsuse reguleerimisalasse kuuluvat teavet ja millele liikmesriigi asutusel on sidusjuurdepääs, peaksid võimaldama sidusjuurdepääsu ka teiste liikmesriikide samaväärsetele asutustele.

(13) Kui sidusjuurdepääs teabele ei ole võimalik, siis peaksid samaväärsed pädevad asutused omama juurdepääsu viiteandmetele, mis identifitseerivad selgelt käesoleva raamotsuse reguleerimisalasse kuuluva teabe ja mida on võimalik taotleda tavapärase otsinguga, et selgitada välja, kas teave, millele neil on juurdepääs vastavalt käesolevale raamotsusele, on kättesaadav teises liikmesriigis. Viiteandmed peaksid hõlmama viidet määratud asutusele, kes valdab või käsitleb asjaomast teavet.

(14) Mis tahes teabenõue, mis esitatakse peale viiteandmete vastavuse leidmist, peaks olema adresseeritud määratud asutusele I lisas esitatud vormil. Määratud asutus peaks vastama kindla aja jooksul ja esitama samaväärsele pädevale asutusele teabe või põhjendama, miks ta ei saa seda teha või ei saa seda kohe teha.

(15) Määratud asutusel, kes esitab peale teabenõude saamist teabe, peaks olema võimalus

[7] ELT L […],[…], p. […].

siduda teabe kasutamine selle kasutamisjuhistega, mis peaksid olema siduvad nõude esitanud pädevale asutusele.

(16) Kui siseriiklikus õiguses nõutakse eelneva loa saamist, peaks teavet valdav määratud asutus taotlema asjaomast luba. Luba andev asutus peaks vastama määratud aja jooksul peale taotluse saamist. Kui teabenõue on seotud teabega, mida kasutatakse tõendina õigusrikkumise korral, peaks teavet valdava asutuse asukohajärgse liikmesriigi õigusasutus vastutama loa andmise eest.

(17) Määratud asutusel, kes valdab teavet, peaks olema õigus keelduda teabe esitamisest ühel käesolevas raamotsuses esitatud põhjusel.

(18) Kui vajalik tehniline infrastruktuur ajutiselt ei toimi, peaksid riiklikud kontaktisikud vastavalt võimalusele tagama määratud asutuste kohustuste täitmise teabe esitamisel.

(19) Samaväärne pädev asutus peaks registreerima kogu vastavalt käesolevale raamotsusele saadud teabe raamotsuses 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta sätestatud tingimustel. Asitõendina kasutatavat teavet tuleb hoida asjakohases kriminaaltoimikus.

(20) Andmesubjekti õigus pääseda juurde temaga seotud andmetele ja väljastatud vastusele peaks vastama isikuandmete kaitse raamotsuse 2006/XX/JHA tingimustele.

(21) Liikmesriikide asutustel peaks olema võimalik sõlmida käesoleva raamotsuse reguleerimisala hõlmavaid kahe- või mitmepoolseid lepinguid või koostöökokkuleppeid, et veelgi lihtsustada või hõlbustada käesoleva raamotsuse alusel esitatava teabe esitamise korda.

(22) Raamotsuses peaks määratlema samaväärsete erinevat liiki teabele juurdepääsu omavate asutuste kindlakstegemise menetluse, teabele juurdepääsu ja teabe kasutamise tingimused ning teabevahetuse või viiteandmete elektroonilise vormingu, samuti teabenõudega ja vastusega kaasnevad ning teabe edastamise tehnilised tingimused.

(23) Tulenevalt kavandatava tegevuse eesmärgist, milleks on Euroopa Liidus kättesaadava teabevahetuse parandamine, ei suuda liikmesriigid seda turvalisusküsimuste piiriülese iseloomu tõttu üksinda piisavas ulatuses saavutada. Tulenevalt liikmesriikide vastastikusest sõltuvusest on seda võimalik paremini saavutada Euroopa Liidu tasandil. Nõukogu võib võtta vastu meetmeid EL lepingu artiklis 5 sätestatud ja EL lepingu artiklis 2 viidatud subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt. EÜ asutamislepingu artikliga 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev raamotsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(24) Raamleping ei mõjuta Euroopa Liidu lepingu VI jaotisele vastavat pädevate asutuste vahelist konkreetset koostööd. Lisaks ei mõjuta käesolev raamotsus vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 47 isikuandmete kaitset ühenduse õiguse raames, sealhulgas eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta[8].

(25) Käesolevas raamotsuses austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni Euroopa Liidu

[8] EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA RAAMOTSUSE:

Artikkel 1

Objekt ja mõisted

1. Raamotsuses määratakse kindlaks tingimused ja kord, mille alusel II lisas loetletud teabeliigid, mis on kättesaadavad liikmesriigi pädevatele asutustele, tuleb esitada teise liikmesriigi samaväärsetele pädevatele asutustele ja Europolile, et aidata neid nende seaduslike ülesannete täitmisel kuritegude ennetamisel, tuvastamisel ja uurimisel.

2. Käesolev raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse üldpõhimõtteid, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 6.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Raamotsust kohaldatakse teabe töötlemise suhtes enne kohtumenetluse alustamist.

2. Raamotsus ei too kaasa mingit sunnimeetmetega või ilma nendeta rakendatavat teabe kogumise või säilitamise kohustust, mille ainuke eesmärk on teha teave kättesaadavaks liikmesriikide pädevatele asutustele või Europolile. Sunnimeetmete rakendamisega seaduslikul teel saadud teavet käsitletakse kättesaadava teabena, mida võib omandada käesoleva raamotsusega ette nähtud tingimustel.

3. Raamotsust ei kohaldata juhul, kui on kehtestatud konkreetne koostöövorm pädevate asutuste vahel vastavalt Euroopa Liidu lepingu VI jaotisele.

4. Käesolev raamotsus ei mõjuta vastastikuse õigusabi suhtes või kriminaalasjades tehtud otsuste vastastikuse tunnustamise suhtes kohaldatavaid õigusakte.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas raamotsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „teave“ on II lisas loetletud olemasolev teave;

b) „pädev asutus“ on selline Euroopa Liidu lepingu artikli 29 esimese taandega hõlmatud siseriiklik asutus, millest on teavitatud artiklis 4 sätestatud menetluse kohaselt, samuti Europol oma volituste piires Europoli konventsiooni ja selle protokollide alusel;

c) „samaväärne pädev asutus“ on mis tahes pädev asutus, mis on tunnistatud artikliga 5 sätestatud menetluse kohaselt samaväärseks teise liikmesriigi pädeva asutusega käesoleva raamotsuse kohaldamisel;

d) „määratud asutused“ ja „määratud pooled“ on asutused ja pooled, kes valdavad teavet või viiteandmeid, ja kellest on teavitatud artiklis 4 sätestatud menetluse kohaselt;

e) „riiklik kontaktpunkt“ on pädev asutus, kelle ülesanne on esitada teavet või luua juurdepääs teabele käesoleva raamotsuse põhjal kasutuselevõetud tehniliste vahendite rikete korral, ja kellest on teavitatud artiklis 4 sätestatud menetluse kohaselt;

f) „sidusjuurdepääs“ on automatiseeritud juurdepääs elektroonilisele andmebaasile, eesmärgiga võimaldada teise asutuse või poole sekkumiseta andmebaasi kasutamine ja juurdepääs selle sisule väljaspool andmebaasi asukohta;

g) „viiteandmed“ on andmed, mille eesmärk on teabe täpne kindlaks määramine ja mis võimaldavad esitada nõuet tavapärase otsingu vahenditega veendumaks, kas teave on kättesaadav või mitte.

Artikkel 4

Teavitamine

1. Liikmesriigid peavad hiljemalt kuue kuu jooksul pärast käesoleva raamotsuse jõustumist teatama komisjonile järgmised andmed:

   a) käesoleva raamotsuse kohaldamisel pädevad asutused, näidates ära nende konkreetse pädevusala vastavalt siseriiklikule õigusele;

   b) riiklikud kontaktasutused iga teabeliigi puhul;

   c) määratud asutused ja vajadusel määratud pooled iga teabeliigi või seonduvate viiteandmete puhul, ja igale määratud asutusele vastav teabenõuet täitev määratud asutus seose teabega, mida asjaomane määratud asutus valdab;

   d) iga teabeliigi ja seonduvate viiteandmete hoiustaja ja igale teabeliigile ja andmetele juurdepääsemise kord, eriti see, kas teabele on sidusjuurdepääs või mitte;

   e) eesmärk, milleks igat teabeliiki võidakse kasutada ja liikmesriigi sellised asutused, kes võivad vastavalt siseriiklikule õigusele teavet saada;

   f) milline on asjaomane asutus ja kohaldatav menetlus, kui teabe väljastamisele on eelnevalt vajalik loa saamine;

   g) vajadusel iga sellise teabeliigi edastamise kanal, mille puhul kasutatakse viiteandmeid.

2. Liikmesriigid peavad komisjoni viivitamata teavitama varasemat teavet asendavatest muutustest seoses lõike 1 alusel teavitatuga.

Artikkel 5

Samaväärsed pädevad asutused

1. Selliste pädevate asutuste kindlaks määramiseks, kellel on õigus pääseda juurde teabele käesoleva raamotsuse kohaselt, hinnatakse liikmesriikide pädevate asutuste samaväärsust, tuginedes III lisas loetletud kriteeriumidele ja vastavalt artiklile 4 saadud teatistele, hiljemalt kuue kuu jooksul alates käesoleva raamotsuse jõustumisest.

2. Meetmed pädevate asutuste samaväärsuse hindamiseks võetakse vastu kooskõlas artiklis 19 sätestatud menetlusega. Asjakohased meetmed hõlmavad:

   a) nende teabeliikide puhul, millele liikmesriigi pädevatel asutustel on sidusjuurdepääs, teise liikmesriigi pädevaid asutusi, kellel on õigus saada sidusjuurdepääs andmetele, võttes täielikult arvesse eesmärke, milleks asjaomast teavet esimeses liikmesriigis töödeldakse;

   b) nende teabeliikidega seotud viiteandmete puhul, millele liikmesriigi pädevatel asutustel on sidusjuurdepääs, teise liikmesriigi samaväärseid pädevaid asutusi, kellel on õigus saada sidusjuurdepääs andmetele, võttes täielikult arvesse eesmärke, milleks asjaomast teavet esimeses liikmesriigis töödeldakse.

3. Käesoleva artikli kohaselt vastu võetud meetmed liigitatakse salastatuse kategooriasse „EU Confidential“.

4. Käesoleva artikli alusel võetud meetmed kohandatakse kuue kuu jooksul pärast artikli 4 lõike 2 kohase teatise saamist.

Artikkel 6

Teabe esitamise kohustus

Liikmesriigid peavad tagama, et teave esitatakse teise liikmesriigi samaväärsele pädevale asutusele ja Europolile käesolevas raamlepingus sätestatud tingimuste kohaselt, kui asjaomased asutused vajavad teavet oma seaduslike ülesannete täitmiseks kuritegude ennetamisel, tuvastamisel ja uurimisel.

Artikkel 7

Otstarbe suhtes kohaldatavad piirangud

Käesolevale raamotsusele vastavat teavet kasutatakse ainult nende kuritegude ennetamiseks, tuvastamiseks ja uurimiseks, mille kohta teave esitati.

Artikkel 8

Määratud asutuste ja poolte kohustused

1. Vastavalt raamotsusele 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta peab määratud asutus või määratud pool kontrollima teabe kvaliteeti enne ja pärast teabe esitamist ja teavitama viivitamata samaväärset pädevat asutust teabe kvaliteedi mis tahes puudujäägist.

2. Teavet tuleb esitada keeles, milles see on kättesaadav.

3. Kui teave esitatakse pärast artikli 11 kohase teabenõude saamist, tuleb lisaks isikuandmete kaitset käsitleva raamotsuse 2006/XX/JHA artiklis 10 esitatud nõuetele säilitada ka järgmised andmed:

   a) üksikasjad seoses teabenõude viitega;

   b) edastamiseks loa andnud ametniku nimi.

4. Dokumentide ja/või registreerimisega seonduvad andmed tuleb esitada pädevale järelevalveasutusele vastavalt raamotsusele 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta.

5. Andmete registreerimise ja säilitamisega seotud tehnilised tingimused võetakse vastu kooskõlas artiklis 19 sätestatud menetlusega.

Artikkel 9

Sidusjuurdepääs teabele

1. Liikmesriigid tagavad teiste liikmesriikide samaväärsetele pädevatele asutustele ja Europolile sidusjuurdepääsu elektroonilistes andmebaasides leiduvale sellisele teabele, millele vastavatel pädevatel asutustel on sidusjuurdepääs.

2. Kui sidusjuurdepääs ei ole vastavalt esimesele lõikele võimalik, kohaldatakse artiklit 10.

3. Teabele sidusjuurdepääsu tagamiseks vajalikud tehnilised meetmed võetakse vastu kooskõlas artiklis 19 sätestatud menetlusega.

Artikkel 10

Viiteandmete siduspäring

1. Liikmesriigid tagavad, et teiste liikmesriikide pädevad asutused ja Europol saaksid teostada siduspäringuid viiteandmete kohta, mis on seotud andmetega, millele ei ole sidusjuurdepääsu, ja loovad selleks asjakohase infrastruktuuri.

2. Viiteandmed peavad sisaldama vähemalt viidet teabeliigile ja määratud asutusele, kes valdab või käsitleb asjaomast teavet ning haldab viiteandmeid käesoleva raamotsuse kohaldamisel.

3. Viiteandmete ja elektroonilise vormingu loomiseks vajalikud eeskirjad võetakse vastu kooskõlas artiklis 19 sätestatud menetlusega.

Artikkel 11

Teabenõue

1. Kui samaväärse pädeva asutuse poolt viiteandmete põhjal tehtud päringule leidub vastavus, võib asjaomane asutus esitada teabenõude I lisa kohaselt ja saata selle määratud asutusele, et saada viiteandmetega kindlaks määratud teavet.

2. Määratud asutus peab vastama kaheteistkümne tunni jooksul pärast teabenõude laekumist, kui ta on saanud vajaduse korral artiklis 13 sätestatud loa.

3. Juhul kui määratud asutus ei saa nõutud teavet esitada või ei saa teha seda kohe, peab seda põhjendama samaväärsele pädevale asutusele esitatud vastuses. Määratud asutus peab vajaduse korral selgitama, milline on kättesaadava teabe omandamiseks või kiiremaks omandamiseks vajalik menetlus.

4. Kui määratud asutus ei ole pädev teabenõudele vastama, peab ta sellest kohe teavitama samaväärset pädevat asutust, kes valdab või käsitleb nõutud teavet. Vajadusel tuleb viiteandmetes esitatud viide asjaomasele määratud asutusele parandada.

5. Teabenõude saanud määratud asutus võib kehtestada esitatava teabe kasutusotstarbe, andes juhised artikli 12 kohaselt.

6. Kogu teabe edastamine peab toimuma vahenditega, mis tagavad teabe terviklikkuse ja autentsuse.

7. Tehnilised tingimused seoses teabenõude ja vastuse elektroonilise vorminguga ja edastamise vahenditega tuleb võtta vastu kooskõlas artiklis 19 sätestatud menetlusega.

Artikkel 12

Kasutusjuhis

1. Määratud asutus võib oma vastuses piirata teabe kasutusala, esitades selleks vajalikke juhiseid, et:

   a) vältida kahju tekitamist käimasolevale uurimisele;

   b) kaitsta teabeallikat või füüsilise isiku kehalist puutumatust;

   c) kaitsta teabe konfidentsiaalsust selle menetlemise igal etapil.

2. Kasutusjuhis on teabenõude esitanud pädevale asutusele siduv.

3. Kasutusjuhise esitamise standardvorm võetakse vastu kooskõlas artiklis 19 sätestatud

menetlusega.

Artikkel 13

Loa taotlemine

1. Teave esitatakse eelneva loa alusel, kui seda nõutakse siseriiklikus õiguses, välja arvatud juhul, kui on olemas põhjendus keeldumiseks artikli 14 kohaselt. Luba taotleb määratud asutus ja lube andev asutus peab taotlusele vastama 12 tunni jooksul alates nõude laekumisest.

2. Kui teavet kasutatakse kuriteo asitõendina tuleb eelnevalt taotleda luba määratud asutuse asukohajärgse liikmesriigi kohtuasutuselt.

Artikkel 14

Keeldumise põhjused

1. Määratud asutus võib teabe esitamisest keelduda järgmistel põhjustel:

   a) käimasolevale uurimisele kahju tekitamise vältimine;

   b) teabeallika või füüsilise isiku kehalise puutumatuse kaitsmine;

   c) teabe konfidentsiaalsuse kaitsmine selle menetlemise igal etapil.

   d) nende isikute põhiõiguste ja -vabaduste kaitsmine, kelle andmeid töödeldakse käesoleva raamotsuse kohaselt.

2. Keeldumise põhjuste esitamise standardvorm võetakse vastu kooskõlas artiklis 19 sätestatud menetlusega.

Artikkel 15

Ajutised ja erakorralised meetmed

Kui teabe esitamise tehniline infrastruktuur ajutiselt ei toimi, esitab teabe võimalusel riigi kontaktasutus.

Artikkel 16

Jälgitavus

Samaväärne pädev asutus peab:

   a) pidama registrit kogu teabe kohta artikli 8 kohaselt;

   b) kui teabe kasutamiseks asitõenditena on saadud luba, lisama kogu käesoleva raamotsuse kohaselt saadud teabe asjakohasele kriminaaltoimikule koos

koopiaga teabenõudest, mis on esitatud artikli 11 kohaselt.

Artikkel 17

Õigus tutvuda andmetega

Raamotsusega 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta ettenähtud tingimustel on andmesubjektil juurdepääs temaga seotud ja artikli 11 kohaselt esitatud teabenõudele ning artikli 12 kohaselt esitatud vastusele, mis hõlmab juhiseid teabe kasutamiseks.

Artikkel 18

Käesoleva raamotsusega hõlmatud asutuste vahelised kahepoolsed koostöökokkulepped

1. Liikmesriigid võivad selleks, et veelgi lihtsustada või hõlbustada käesoleva raamotsuse alusel esitatava teabe esitamise korda, sõlmida käesoleva raamotsuse reguleerimisala hõlmavaid kahe- või mitmepoolsed lepingud või kokkuleppeid, mis on kooskõlas käesoleva raamotsusega ja raamotsusega 2006/XX/JHA isikuandmete kaitse kohta.

2. Liikmesriigid peavad komisjoni sellistest lepingutest või kokkulepetest teavitama.

Artikkel 19

Komitee

1. Kui viidatakse käesolevale artiklile, abistab komisjoni komitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja mida juhatab komisjoni esindaja.

2. Komitee võtab eesistuja ettepanekul vastu oma töökorra, mille aluseks on töökorra standardeeskirjad ja mis avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

3. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab esimees lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on ette nähtud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 205 lõikes 2 komisjoni ettepaneku põhjal tehtud nõukogu otsuste vastuvõtmiseks. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Esimees ei hääleta.

4. Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

   Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule ning teavitab sellest Euroopa Parlamenti.

5. Nõukogu võib teha ettepaneku suhtes kvalifitseeritud häälteenamusega otsuse kahe kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest.

   Kui nõukogu on selle tähtaja jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustanud, et

ta on ettepaneku vastu, vaatab komisjon selle uuesti läbi. Komisjon võib esitada nõukogule muudetud ettepaneku või sama ettepaneku uuesti või teha seadusandliku ettepaneku.

Kui nimetatud tähtaja möödumisel ei ole nõukogu ettepandud rakendusakti vastu võtnud ega väljendanud oma vastuseisu rakendusmeetmete ettepanekule, võtab komisjon ettepandud rakendusakti vastu.

6. Liikmesriikide esindajad määratakse käesoleva raamotsuse rakendamise eest vastutavate asutuste poolt. Iga liikmesriik määrab ühe esindaja.

Artikkel 20

Rakendamine ja kohaldamine

1. Liikmesriigid võtavad kõik käesoleva raamotsuse järgimiseks vajalikud meetmed raamotsuses sätestatud aja jooksul ja igal juhul hiljemalt 30. juuniks 2007.

2. Samaks kuupäevaks esitavad liikmesriigid nõukogule ja komisjonile raamotsuse siseriiklikku õigusse ülevõetavate sätete teksti, samuti nende sätete ja raamotsuse vastavustabeli.

3. Hiljemalt 2008. aasta detsembriks ja pärast seda iga kahe aasta järel annab nõukogu hinnangu käesoleva raamotsuse rakendamisele ja võtab otsuse täieliku täitmise tagamiseks kõik vajalikud meetmed aruande põhjal, mille komisjon on koostanud vastavalt teise lõike alusel saadud teabele, muule liikmesriikide esitatud asjakohasele teabele ja pärast isikuandmete kaitset käsitleva raamotsuse 2006/XX/JHA artikli 31 alusel loodud töörühmaga konsulteerimist.

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev raamotsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Teabenõue

[NÕUE]

Seoses [vastavad viiteandmed] **esitab allakirjutanu** [pädeva asutuse nimi] **käesoleva teabenõude** [määratud asutuse nimi, kes teavet valdab või käsitleb] **alltoodud andmete saamiseks**.

1) Taotletava teabe liik (liigid)

2) Väljastav pädev asutus:

Nimetus :
Aadress :
Liikmesriik :
Telefon :
Faks :
E-post :

3) Määratud asutus:

Nimetus :
Aadress :
Liikmesriik :
Telefon :
Faks :
E-post :

4) Asjakohane kuriteo (kuritegude) või kuritegeliku tegevuse (kuritegelike tegevuste) liik

5) Teabe taotlemise eesmärk:

6) Selle (nende) isiku(te) andmed, kelle suhtes kohaldatakse meedet, millega seoses teavet taotletakse:

7) Kas teavet kasutatakse kuriteo asitõendina:

[väljastamise koht],[kuupäev] <ALLKIRI>

[VASTUS]

Seoses [asutuse nimetus] poolt väljastatud teabenõudega nõuab allakirjutanu [asutuse nimetus], et [asutuse nimetus] järgiks alltoodud teabe kasutamise juhiseid:

Kasutusjuhised

(1) Raamotsuse kohaselt saadud teavet võib kasutada ainult kuritegude ennetamise, tuvastamise või uurimise võimaldamiseks, tõhustamiseks või kiirendamiseks.

(2) [Muu]

[väljastamise koht],[kuupäev] <ALLKIRI>

II LISA

Teabe liigid, mida on võimalik käesoleva otsuse alusel saada kuritegude ennetamiseks, tuvastamiseks või uurimiseks

Vastavalt raamotsuses sätestatud tingimustele võib saada järgmist liiki teavet:

– DNA profiil, st numbritest ja tähtedest koosnev kood, mis põhineb Euroopa standardkomplekti seitsmele DNA markerile vastavalt nõukogu 25. juuni 2001. aasta resolutsioonile 2001/C 187/01 DNA analüüsiandmete vahetamise kohta.[9] Asjaomased markerid ei sisalda spetsiifilist teavet pärilike omaduste kohta.

– Sõrmejäljed.

– Ballistilised andmed.

– Teave sõiduki registreerimise kohta.

– Telefoninumbrid ja muud sideandmed, välja arvatud andmed side sisu kohta ja ülekande kohta, kui viimased ei ole määratud asutuse valduses.

– Elanikkonna registris leiduvad isiku tuvastamiseks vajalikud miinimumandmed.

[9] EÜT C 187, 3.7.2001, lk 1.

III LISA

Samaväärsete pädevate asutuste vastavuse hindamise kriteeriumid artikli 5 kohaselt

Artiklis 19 nimetatud komitee hindab pädevate asutuste vastavust II lisas loetletud iga teabeliigi puhul, tuginedes järgmistele elementidele.

I Liikmesriigis teavet valdava asutuse või valdavate asutuste nimetus, kellel on juurdepääsuõigus II lisas loetletud teabeliigile (–liikidele)

I.1 Asutuse või asutuste volitused seoses:

I.1.a kogumise või koostamisega

I.1.b juurdepääsuga

I.1.c kasutamisega

I.1.d muu töötlemisega II lisas loetletud iga teabeliigi korral

I.2 Mis eesmärgil asutus võib või asutused võivad teavet töödelda vastavalt teavet valdava liikmesriigi õigusele

I.2.a ennetamine

I.2.b tuvastamine

I.2.c uurimine II lisas loetletud iga teabeliigi korral

II Iga liikmesriigi pädeva asutuse nimetus või asutuste nimetused, kellest on teavitatud vastavalt artikli 4 lõike 1 punktile a.

II.1 Asutuse või asutuste volitused seoses:

II.1.a kogumise või koostamisega

II.1.b juurdepääsuga

II.1.c kasutamisega

II.1.d muu töötlemisega II lisas loetletud iga teabeliigi korral.

II.2 Mis eesmärgil võib teavet töödelda vastavalt liikmesriigi õigusele.

II.2.a ennetamine

II.2.b tuvastamine

II.2.c uurimine II lisas loetletud iga teabeliigi korral.

ANNEX IV

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs

Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

Title of action: Proposal for a Council Framework Decision on the exchange of information under the principle of availability

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

Starting 2006.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

TOTAL a+b+c							
Commitments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172
Payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30, and 34 (2)(b)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The Framework Decision establishes an obligation for Member States to make existing information that is accessible to their competent authorities, also accessible to the competent authorities of other Member States and to Europol. It lays down the obligation to make information contained in electronic databases, and directly accessible to competent authorities via online access also accessible via the same means to the competent authorities of other Member States and to Europol. Where this information is indirectly accessible based on an authorisation of an authority other than the one that controls the data, the authorisation shall be given promptly unless a ground for refusal foreseen by this Framework Decision exists. It also lays down the obligation to provide online access to index data of information that is not accessible

online, and to transfer that information further to a formal information demand. It furthermore lays down the limits to these obligations.

Furthermore, according to the Articles 5 and 19 of the Framework Decision a committee, composed of the representatives of the Member States and chaired by a representative of the Commission, shall assist the Commission in order to determine the equivalence between competent authorities of the Member States and to develop, where necessary, technical details of the exchange of information.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

Representatives of the Governments and of the independent supervisory authorities of the Member States as well as of the European Data Protection Supervisor, Europol and Eurojust were consulted. In particular, taking into account different views the Commission proposes to establish the information exchange on the basis of the principle of availability. In order to estimate the possible cost caused by this measure, the Commission verified the cost (travel expenses, secretarial support for the preparation and organisation of meetings) estimated for the Committee proposed in Article 3(3) of the Proposal for a Council Decision on the improvement of police cooperation between the Member States of the European Union, especially at the internal borders and amending the Convention implementing the Schengen Agreement - COM (2005) 317, 18 July 2005 -, and those currently incurred by the Working Party established according Article 29 of Directive 95/46/EC.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The above mentioned Committee will probably meet regularly, estimated three times a year, whenever necessary. One participant per Member State will have to be reimbursed.

5.3. Methods of implementation

All meetings will have to be organised and hosted by the Commission. The Commission will have to provide secretarial services for the above mentioned committee and to prepare/organise their meetings.

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire

programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of resources of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Providing secretarial support, preparing the meetings of the working party and the committee
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 189. 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 0,25 X 108.000 = 189 .000
Other human resources (specify budget line)		
Total	189.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	55.000	3 meetings * (25 * 740€) *per annum*
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	55.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€ 244.000
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The working party and the committee will lay down their rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission - OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA